

[Inger Stilling Pedersen]

man ved at bytte ægtefæller virksomhederne imellem giver deres arbejde status som sådant. Jeg synes, det er vældig godt, at man nu foreslår, at en ægtefælle skal kunne ansættes i en virksomhed på de vilkår, der i øvrigt gælder. Det er noget, man simpelt hen ikke kan komme uden om i dag. Det er derfor glædeligt, at man er kommet så langt nu, og vi håber, at man kan komme længere frem også på andre områder.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Der er grund til at udtrykke den allerstørste tilfredshed med, at der i dag er konstateret et flertal her i Folketinget for dette forslag. Faktisk var det jo kun fru Pia Gjellerup, som i dag tog afstand fra forslaget, og herved har fru Pia Gjellerup også i denne sag formået at isolere Socialdemokratiet.

Jeg ved selvfølgelig godt, at jeg ikke skal overfortolke hr. Bjørn Poulsens indlæg, men jeg synes, der er al mulig grund til at anerkende den saglige og afbalancerede holdning, som SF her har givet udtryk for over for forslaget, idet jeg bed mærke i, at hr. Bjørn Poulsen netop understregede, at man kunne og måske burde anskue dette forslag ud fra et ligestillingssynspunkt. Det var også det, fru Elisabeth Arnold meget kraftigt understregede.

Jeg vil gerne fastslå, at det væsentligste formål med dette forslag netop er at sikre en højere grad af ligestilling mellem gruppen af medarbejdende ægtefæller og udearbejdende lønmodtagere.

Et andet formål med forslaget er – og det er i sammenhæng med dette – at forbedre de medarbejdende ægtefællers situation, bl.a. i relation til tildeling af forskellige sociale ydelser.

Endelig er der visse situationer, hvor der selvfølgelig også er knyttet en skattemæssig fordel til at indgå en lønaftale, men den er helt tilstregtet. Den er netop et led i forsøget på at skabe en højere grad af ligestilling mellem de medarbejdende ægtefæller og udearbejdende lønmodtagere.

Ifølge lovforslaget skal ægtefællerne have mulighed for at indgå lønaftaler med hinanden, såfremt begge deltager i driften af den enes eller begges erhvervsvirksomhed.

Det betyder altså, at ægtefællerne i fremtiden vil kunne vælge mellem lønaftale og overførsel af overskud. Som flere har nævnt det, er det sådan, at vælges den ordning, at man overfører

overskud, kan der højst overføres 50 pct. af overskuddet, dog maksimalt 127.000 kr. i 1989, til beskatning hos den medarbejdende ægtefælle. Vælges der lønaftale, er der ingen maksimumsgrænse. Dog må lønnen, som det er anført i lovforslaget, ikke stå i misforhold til det udførte arbejde. Arbejder den ene ægtefælle kun få timer i virksomheden, kan der kun indgås lønaftale, idet der så ikke som ved overførselsreglen kræves væsentligt medarbejde. Her ser vi et af eksemplerne på, at der kan være en skattemæssig fordel forbundet med at lave en lønaftale. Der er i denne sammenhæng medarbejdende ægtefæller, som kan få gavn af en lønaftale, som ikke hidtil har kunnet få gavn af at kunne overføre overskud til beskatning.

Disse regler har så ført til en diskussion om kontrolproblemerne, og det var især fru Pia Gjellerup, der opholdt sig meget ved dem. Jeg forstår imidlertid ikke det, fru Pia Gjellerup gav udtryk for, for der vil jo også i forbindelse med lønaftaler være tale om helt sædvanlige ligningsmæssige bedømmelser og afgørelser, som i princippet ikke adskiller sig fra dem, der skal finde sted allerede i dag. Allerede i dag er det jo sådan, at der er knyttet nogle betingelser til retten til at få overført overskud til beskatning hos den medarbejdende ægtefælle. Reglerne om overførsel af overskud siger, at det er en forudsætning for overførsel af overskuddet, at begge ægtefæller deltager i væsentligt omfang i den ene ægtefælles eller i begges erhvervsvirksomhed. Efter praksis er det en forudsætning, at der er tale om arbejde af fastere karakter, som lægger beslag på en betydelig del af den medarbejdende ægtefælles arbejdskraft. Der ligger altså allerede i dag nogle regler til grund for overførslen af overskud, som må underkastes en ganske almindelig ligningsmæssig bedømmelse. Det er i og for sig ikke særlig enkle regler, men ikke desto mindre har der udviklet sig en fast praksis på området, og det giver i praksis ingen vanskeligheder at administrere dette regelsæt.

Sandheden om dette her er, at det i realiteten vil blive endnu nemmere at administrere reglerne om lønaftaler, for her skal man i og for sig alene skele til, hvad der er den sædvanlige overenskomstmæssige aflønning for det arbejde, den medarbejdende ægtefælle udfører i virksomheden. Der er ingen formkrav til lønaftalen. Ægtefællerne skal blot overholde pligter-